

STUDENTSKÉ NOVINY v JaTEČKA

Rozhovor s
Václavem
Kesslerem

Zážitky z exkurzí
po celém
Česku a Itálii

O individuálním
vzdělávacím plánu s
Jirkou Kozmou

Pohled na neobvyklou
maturitní četbu
- VITA CAROLI

DUBEN-KVĚTEN 2023

Milé čtenářky, milí čtenáři,

zdá se to neuvěřitelné, ale druhé číslo studentského časopisu jaTEČKA je tady. Předně vám moc děkujeme za všechny připomínky a komentáře, které jsme od Vás obdrželi. Těší nás, že se Vám první číslo líbilo. Přiznejme si, že navázat na úspěch je vždy velký závazek. Výhodou je, že toho máme spoustu, o co se s Vámi chceme podělit. Možná Vás nebude zajímat úplně všechno, ale snad se s námi rádi podíváte do zákulisí chmelové brigády, nebo se vydáte se třetím ročníkem za dobrodružstvím do jižní Itálie. Vedle toho také vyzpovídáme i dalšího člena učitelského sboru, podíváme se na historii a současnost jednoho ze symbolů města Ústí nad Labem a jako bonus jsme pro Vás dokonce obstarali i recept na nejoblíbenější jídlo ze školní jídelny.

Právě čtete poslední číslo v tomto školním roce, ale nezoufejte! JaTEČKA tu bude i příští rok, aby Vás i nadále provázela prostředím našeho gymnázia.

Za celý redaktorský tým přejeme všem studentům, učitelům a zaměstnancům krásné a pohodové prázdniny a těšíme se na září.

Redaktorský tým časopisu jaTEČKA

OBSAH

OBSAH	
3	...
4-5	...
6-7	...
8-9	...
10-11	...
12-13	...
14	...
15	...
16-17	...
18-20	...
21	...
22-23	...
24-25	...
26	...
27	...
28	...

JATEČÁCI NA CHMELU

INDIVIDUÁLNÍ PLÁN - ROZHOVOR

(NE)SKRYTÉ KRÁSY ÚSTÍ

VÁCLAV KESSLER - ROZHOVOR

KNIHY, KTERÉ SI NIKDO NEVYBÍRÁ

SLOUPEK ZUŘIVÉHO REPORTÉRA

ÚSTECKÁ DÍRA

PRVAČKY ZAKLÁDAJÍ PODCAST

KOMPLEXNÍ EXKURZE

ANNA(FÓR)A

NEDĚLNÍ CHVILKA POEZIE

TAJE ŠKOLNÍ KUCHYNĚ

POMOZTE NA SVĚT KNIZE

KOŇSKÝ VTIP

KULTURNÍ PRÁZDNINY

JATEČÁCI NA CHMELU

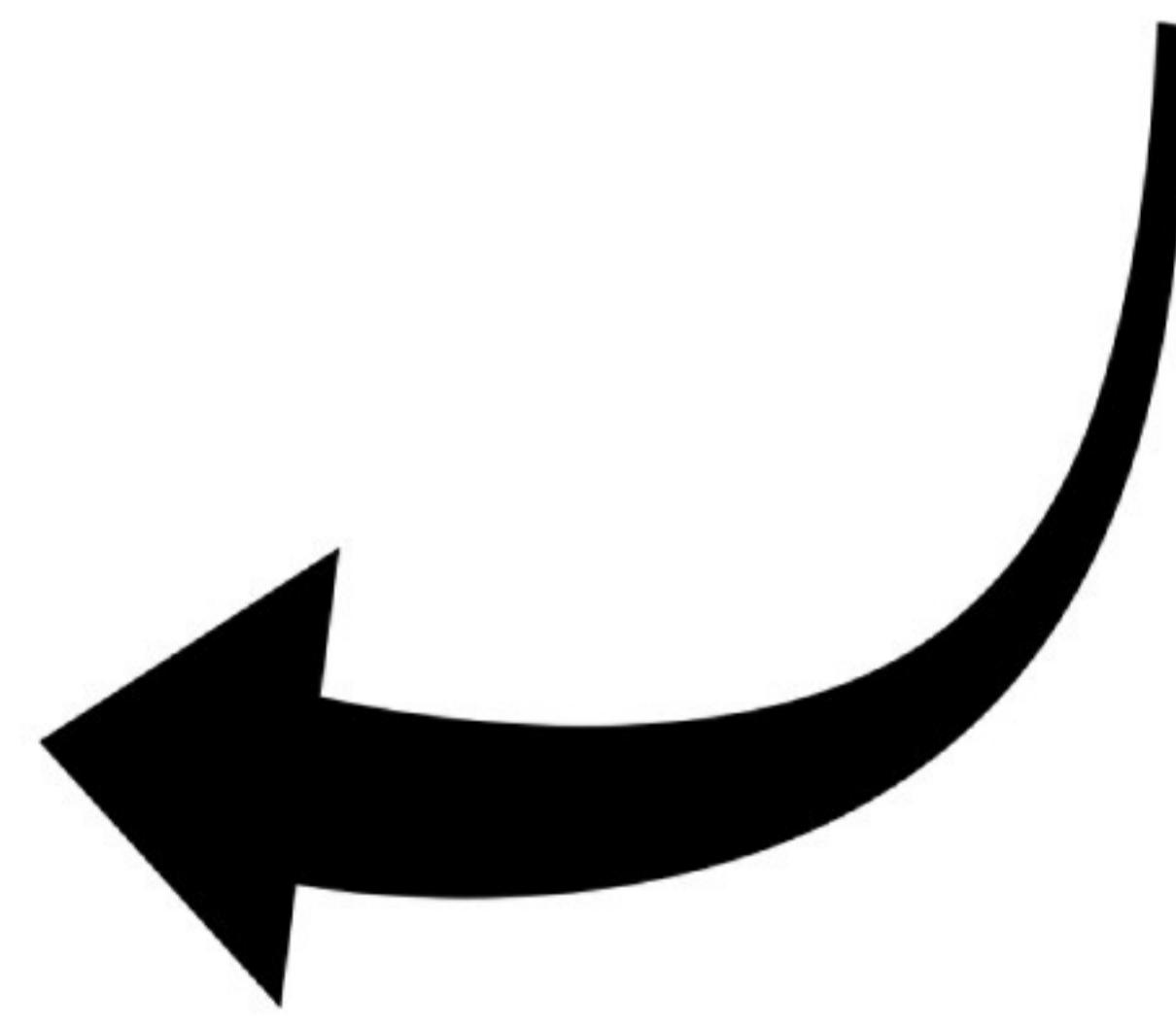
Dne 14. května se druhé ročníky vydaly vstřík těžké několikadenní polní práci v chmelařské obci Stekník. V ranních hodinách opouštěli žáci ubytovnu a čekalo na ně několik hodin práce na chmelnici. A jak to dopadlo- to se vám pokusíme představit naší fotoreportáží.

**SAMOTNÁ PRÁCE NA POLI
(NĚKTEŘÍ SI JI VELICE
UŽÍVALI)**

**PŘEPRAVA SUPERMODERNÍ
MODROU AVIÍ SE SUPER
ČISTÝMI SEDAČKAMI**

RŮZNÉ PODOMÁCKU
VYROBENÉ
"ALTERNATIVY" BOT
(SPECIÁLNĚ UPRAVENÉ
PRO PRÁCI NA POLI)

„BANÁNE, BANÁNE!“
JMÉNO NAŠEHO
PSÍHO SPOLEČNÍKA
SE ROZLÉHALO PO
CELÉM POLI

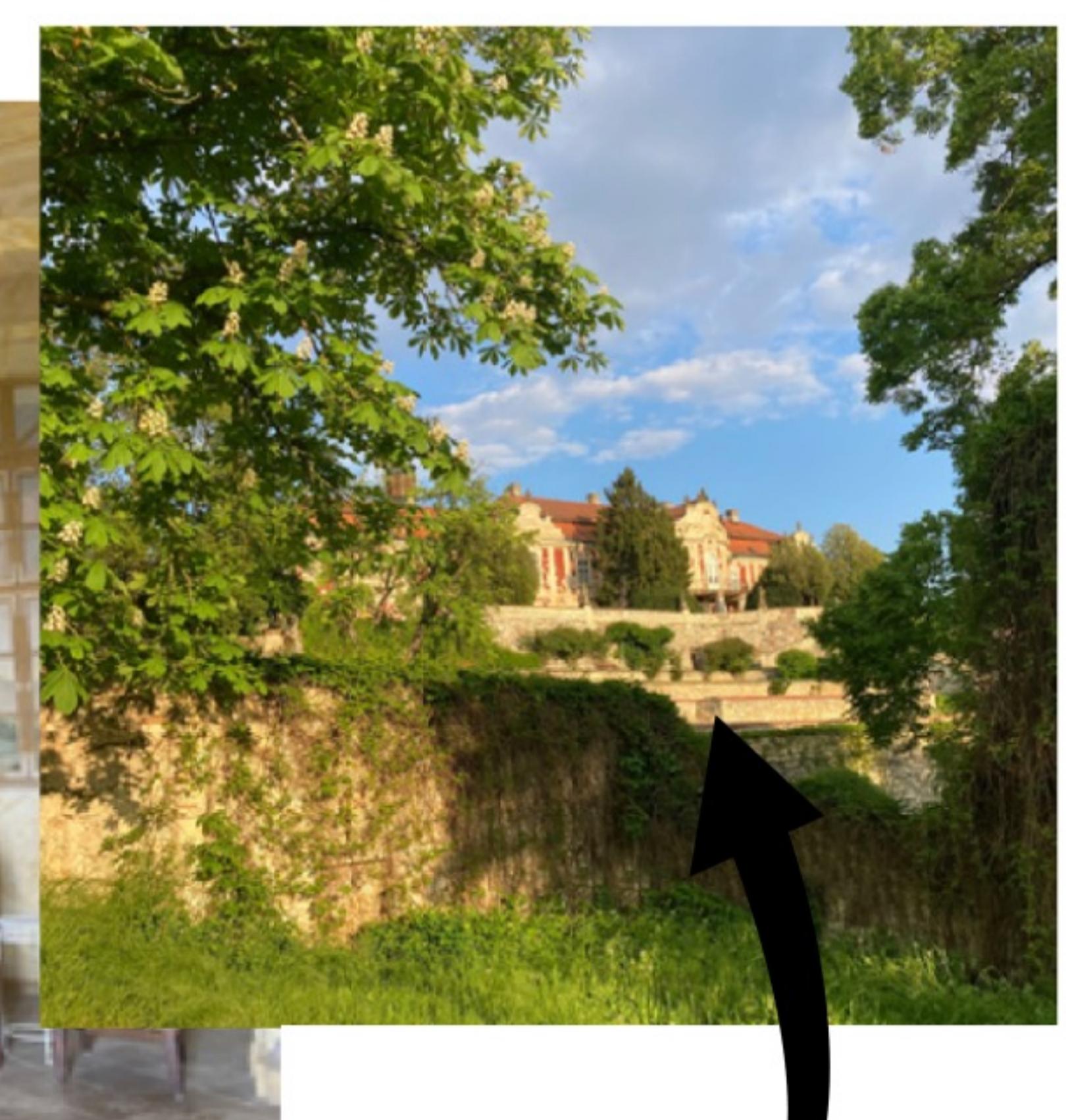
PRÁCE NEJEN NA POLI I NA UBYTOVNĚ! JEN SE PODÍVEJTE, JAK JSOU ŠIKOVNÍ
(ROZHODNĚ NEZLOMILI ŽÁDNÉ KOŠTĚ, TO VŮBEC)

DOKONCE SE NAŠLI I TACÍ,
KTERÝM ROZTOMILE
ZPŘÍJEMNIL DEN NÁLEZ
MALÉHO ZAJÍČKA
SCHOVANÉHO NA POLI

MALÁ KULTURNÍ VLOŽKA, PÁR
ŽÁKŮ SE ŠLO KULTURNĚ
VZDĚLÁVAT NA NEDALEKÝ STÁTNÍ
ZÁMEK STEKNÍK

Připravila: Anna Havlíčková

INDIVIDUÁLNÍ PLÁN JIRKA KOZMA

Jirka byl vždy bezproblémový žák – bavilo ho se učit, získávat nové vědomosti a vzdělávat se v přírodních vědách. Zaměřoval se na hlubší studium chemie a matematiky s cílem dostat se na nejprestižnější univerzity na světě. Čas strávený ve škole mu ale neumožňoval plně se tomuto cíli věnovat. Rozhodl se tedy vypracovat si vlastní individuální vzdělávací plán.

V dnešním rozhovoru Vás seznámím s IVP a pomocí dotazů se Vám pokusím přiblížit, jak probíhá jeho schvalování, kdo jej může získat a jak s ním může vypadat běžný školní rok studenta. Nabídnu i pohled paní učitelky Chalašové.

Jirko, kdy ses rozhodl, že pro tebe bude individuální plán lepší, než klasická denní forma výuky?

Já jsem si první rok zažil klasicky konvenčně a ten druhý se přerušil a byl online. Člověk zjistí, že pakliže je to klasické učivo zredukované, je tady relativně dost času, který může využít a dělat něco jinak. A to byl ten impulz – mraky volného času, musel jsem se učit jinak než ve třídě.

Jaká kritéria jsi musel splnit, aby ti byl IVP plán schválen?

Člověku nestačí, že má v tu chvíli certifikáty a úspěchy v olympiádách. Nejdříve musí zajít do psychologické poradny – tam je vyšetřen. Člověk může plán získat, pokud je opravdu dobrý sportovec, nebo, jak to bylo v mému případě, mu najdou nějakou „vadu“. Nejdříve si tedy musíte zažádat o IVP u školního poradce, pak Vás pošlou do psychologické poradny, kde probíhá vyšetření, poté čekáte na schválení.

Jaké byly tvé první kroky?

Zašel jsem za paní Řízkovou a zeptal se, jestli tu není nějaké východisko. Já jsem třeba přišel že školy v půl třetí, ve tři, a stihnout za půl dne všechno, co jsem chtěl, bylo těžké. Paní Řízková se mnou všechno prokonzultovala a pak mě poslala do psychologické poradny, nakonec paní Brejchová můj plán schválila. Řekla mi, že budu kontinuálně kontrolovaný a že snad vím, co dělám.

Jak ti v tomto plánu pomohla tvá paní třídní?

Já mám parádní třídní, která je dost progresivní, takže jsem od ní obdržel palec nahoru. Sešli jsme se, shrnul jsem, jaké dělám aktivity, viděla ve mně nějakou naději a v mém plánu mě podpořila.

Mohl sis nastavit podmínky podle sebe, říct, co bys vyžadoval od IVP?

Pro mě bylo nejvíce směrodatné to, že jsem měl plán. Bohužel, IVP je dost komplexní a není zcela konkrétní. Já měl ale konkrétní plán – myslím, že je důležité ho mít. Podmínky jsem si tedy nastavil tak, jak mi to vyhovovalo a podle toho, co jsem od individuálního plánu očekával.

Jaký byl tvůj režim?

Já byl domluvený s konkrétními učiteli, že budu chodit na přezkoušení každé dva týdny. Na naší škole musím vyzdvihnout, že všichni bez výjimky parádně komunikovali.

Rozhovor s paní Chalašovou aneb z pohledu třídního učitele

Doporučil někdy i sám učitel studentovi, aby přešel na individuální plán?

Řekla bych, že se to moc neděje, ale máme tady žáky, kteří mají nějakou formu nadání. Těm se potom dostává podpůrných opatření, cesta mimoškolního vzdělávání je ale naprostě ojedinělá. Učitel často vyhmátne, že má ve třídě nějakého nadaného žáka a může rodičům doporučit návštěvu pedagogicko-psychologické poradny. Ta škole doporučí, jak má s takovými nadanými studenty pracovat.

Jak probíhá ověřování znalostí studenta, které by měl během studia získat?

Vše - jak a kdy bude přezkoušení vypadat a probíhat - záleží na individuální domluvě s danými učiteli. Učitel poslal Jirkovi určitý objem informací a on se nechal ve škole přetestovat. Minimálně do školy chodil na individuální konzultace a aby byly známky, byl přetestováván vždy z toho daného bloku učiva.

Co ti přijde jako největší nevýhoda IVP?

Nevýhodou určitě bylo to, že i když jsem si šel svou vlastní cestou a měl jsem v určitém ohledu tu vervu se sám hlídat, stále tu byla ta rezidua. Největší nevýhodou je, že náš systém toto nepodporuje. Kvůli tomu v sobě nemá člověk zakořeněnou tu vervu dodržovat svůj individuální plán. Neexistuje v něm žádná externí kontrola, jenom chodíš na přezkoušení a dokazuješ svůj IVP pomocí testů a zkoušek. Člověk může lehce spadnout do toho, že si svůj individuální plán neohlídá.

Co na tvůj individuální plán říkali učitelé?

I když se může zdát, že se jedná o cestu pro jednoho, ve skutečnosti jsem kolem sebe měl tým supervisorů, kteří mi pomáhali trackovat můj progres. Zároveň mě nabádali, pomáhali mi a vždycky jsem s nimi měl možnost prokonzultovat, co jsem zrovna potřeboval. Ne všichni vyučující byli moji supervisori, ale kdybych měl konkretizovat, velkou práci odvedla paní Filasová a paní Zudová. Myslím si, že tam byla i vzájemná kooperace mě a konkrétního učitele, na obě strany to byla dost parádní zkušenost. I pro ně to byla nová role.

V čem může IVP studentovi pomoci nebo naopak uškodit?

Není to typ studia pro každého. Jirka je výjimečný tím, že byl schopen se veškeré penzum informací doučit doma a byl velmi pečlivý v přístupu k učení. Benefity to má v tom, že si můžete opravdu prohlubovat oblast, která vás zajímá a ostatní nestudovat tak do hloubky. Jako negativum bych viděla ztrátu kontaktu s třídním kolektivem, protože když do té školy nechodíte, nezažíváte se spolužáky příjemné i nepříjemné situace, které stmelují ten kolektiv. Přeci jenom na té škole probíhá nějaká forma socializace, žijete se spolužáky v nějaké symbióze a o toto všechno přijdete. Navíc přijdete i o možnost čelit různým způsobům lidské interakce.

Připravila: Markéta Rýdlová

(NE)SKRYTÉ KRÁSY ÚSTÍ V BENEŠŮV MOST

Zdroj obrázku:
cs.wikipedia - Most
Dr. Edvarda Beneše
(Ústí nad Labem)

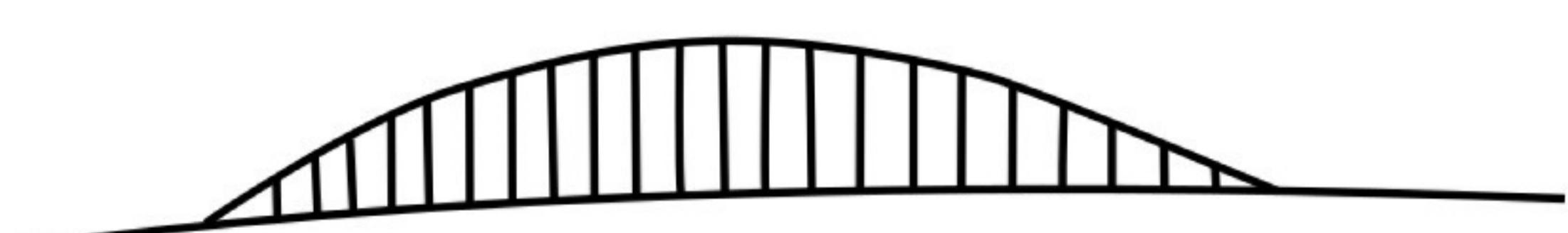
Benešův most - jedna z významných ústeckých dominant pyšní se bohatou historií a jedinečností techniky výstavby. Mezi lety 2016-2018 se dokonce uvažovalo o jeho zařazení mezi kulturní památky. Co se skrývá za ocelovou konstrukcí stavby?

Od roku 1872 spojoval břehy řek pouze dvoupodlažní most zajišťující silnicovou i železniční dopravu. Jeho slabou stránkou byly ostré nájezdy a při vytížení navyšující se silniční dopravou a nutnosti tramvajové tratě se na počátku roku 1908 začalo uvažovat o stavbě druhého labského mostu. Na realizaci tak potřebného mostu ovšem tehdy chyběly peníze. Z téhož důvodu nevznikl ani po první světové válce, město v té době financovalo výstavbu nových bytů.

Až roku 1926 byl původní projekt nového mostu přes řeku Labe znova projednán. Po finálním určení vhodné polohy pro stavbu byl zpracováním detailního projektu pověřen profesor techniky dr. ing. Josef Melan, znám pro svou stavbu secesního Dračího mostu v Lublani. Návrh labského mostu v expresionistickém stylu dokončil v červenci 1928. Nás most je mimo jiné i dokladem unikátního způsobu výstavby dr. Melana. Výběrová komise se přiklonila k variantě dražšího, ale o to trvanlivějšího mostu z oceli. Zřízení základů bylo zadáno firmám Alwin Köhler & Co. a Pittel & Brausewetter. Mostní svršek firmám Vítkovická důlní a železářská společnost, Bratři Prášilové & spol. a Schichtovy strojírny. Bylo rozhodnuto financovat stavbu mostu finančními půjčkami splácenými vybíráním nově zavedeného mýtného. Celková cena mostu byla odhadována na 15,7 milionu Kč.

Výstavba byla z technického hlediska více než obtížná. V celé ČSR totiž nebylo mostu srovnatelného svým rozpětím mezi mostními pilíři s tím, které měl náš Benešák. Ten se pyšní vzdáleností 123,6 metrů.

Stavba na Střekovské straně, započala 26. března 1934 hloubením základů pro pilíř. Veškeré práce na stavbě mostu byly tohoto roku velmi ulehčeny nízkým stavem vody. Průběhem letních měsíců roku 1934 začaly práce na úpravách nábřeží na ústecké straně. Bylo nezbytné především nově postavit 70 metrů dlouhou hráz v okolí mostu. V období zimy byla dodána mostní konstrukce. Její montáž byla dokončena v září 1935. Na ústecké straně bylo nutné vytvořit rozšířený nájezd na most za železniční tratí, později zvaný Předmostí. Práce byly komplikovány podmínkou kompletního zachování železničního provozu. Železniční správa trvala na provozuschopnosti alespoň jedné kolej. Na jaře 1936 byla hrubá stavba obloukového mostu dokončena, probíhaly drobnější dokončovací práce. Mostní svítidla dodal městský elektrický podnik.

Na ústecký a střekovský příčník mostu byly umístěny bronzové desky s německým nápisem "Präsident Dr. E. Beneš Brücke 1936". Návrh na pojmenování mostu po tehdejším prezidentovi ČSR podal ústecký starosta Leopold Pölzl. Slavnostní otevření mostu proběhlo 9. srpna 1936. Nový most ztělesňoval nejen spojení dvou břehů, ale byl přímo symbolem vzájemného porozumění Čechů a Němců. Následující den, po předání mostu veřejnosti, bylo zahájeno vybírání poplatků za užívání mostu. Takového jezdce na koni přišlo jednorázové mýtné na 1 Kč, řidiče traktoru na 2 Kč. Pro nás, žáky a studenty škol, by měsíční předplatné vyšlo na celých 1,50 Kč. Vybírání mýta bylo dosti složité a zdržovalo provoz na mostě.

Zdroj obrázků: ÚSTÍ///AUSSIG - architektura na severu Čech

MOST ZA OKUPACE

V říjnu roku 1938, kdy bylo československé pohraničí odstoupeno Německu, nová nacistická správa města upustila od poplatků na mostě a přejmenovala ho po nacistickém ministru letectva. Od té doby až do roku 1945 jen a pouze: Hermann-Göring-Brücke. Na konci války plánovala německá armáda most odpálit, německý voják Josef Patz naštěstí výbušninu svévolně odstranil a most zachránil.

S mostem je neodmyslitelně spjata i událost známá pod názvem Ústecký masakr. Po válce napětí mezi českým a německým obyvatelstvem prudce stoupalo. Dne 31. července 1945 došlo k mohutné explozi muničního skladu v Krásném Březně, při které přišlo nejméně 27 osob o život. Tato událost posloužila jako záminka pro následný masakr sudetských Němců, jež vyvrcholil na Mostě dr. Edvarda Beneše. Němci byli ušlapáváni, tlučeni, topeni či shazováni z mostu do Labe a následně stříleni. Druhého dne přijela vyšetřovací komise v čele s generálem Ludvíkem Svobodou, která z výbuchu obvinila německou záškodnickou organizaci Werwolf. Ani moderní zkoumání nepřineslo přesnější rozuzlení. Celkový počet obětí tragédie je odhadován na 80-100 lidí, sudetoněmecká strana však uvádí počet obětí kolem 2 tisíc lidí. Od roku 2005 se na mostě nachází pamětní deska.

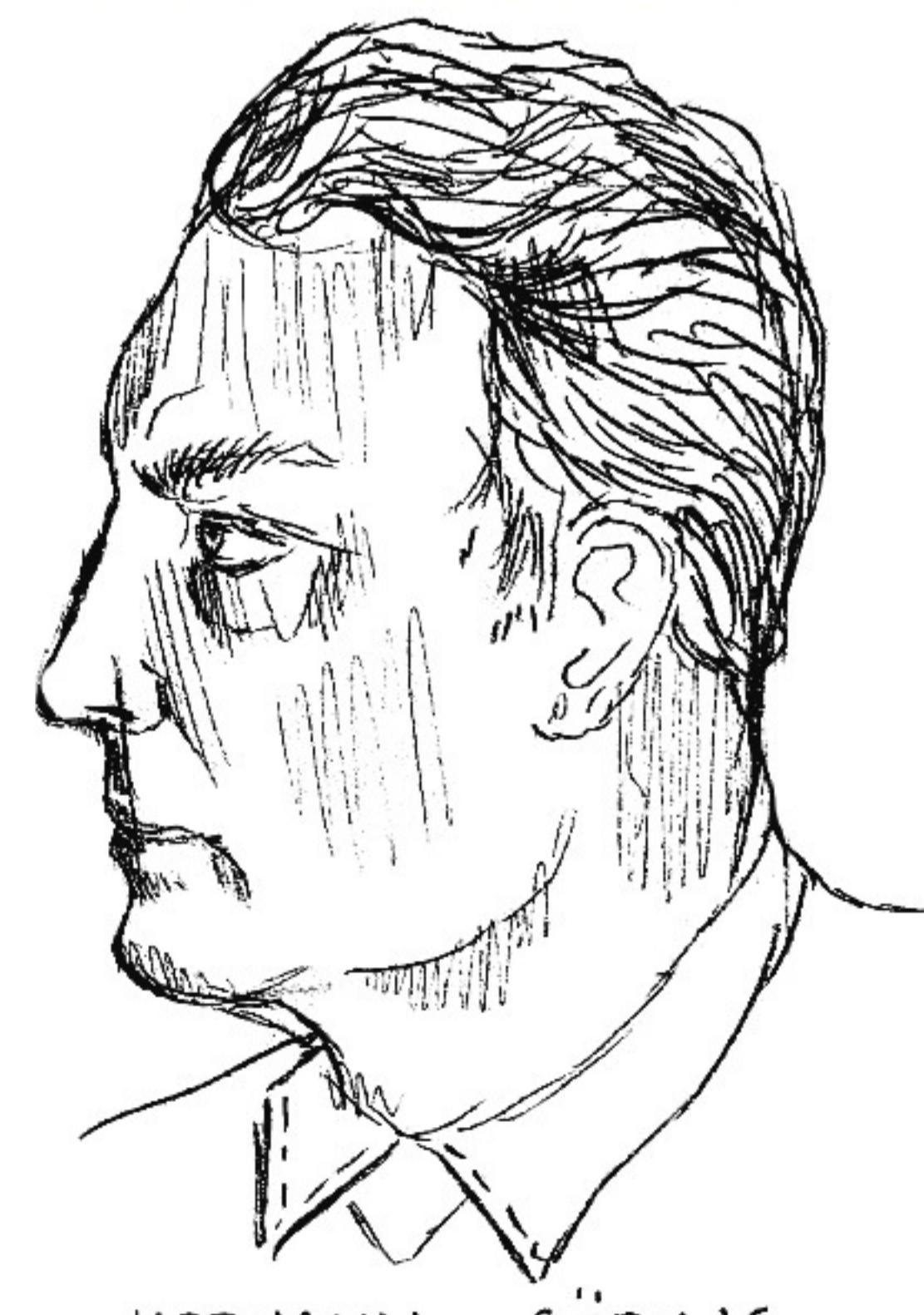
Roku 1952 byl most komunisty přejmenován po řeckém hrdinovi komunistického odboje na Most Nikose Belojanise. Tento název nesl až do roku 1990.

PLÁNOVANÁ REKONSTRUKCE

O nutnosti opravy se ve veřejných kruzích mluví již od roku 2016. Most je dlouhodobě ve špatném stavu. Ústecký kraj přichází s vizualizací rekonstrukce, která má podle plánů začít už v příštím roce. Nejprve bude zbudována provizorní lávka, sloužící pěším a cyklistům. Roku 2025 bude zahájena oprava mostní konstrukce. Konec přestavby byl prozatímně datován na rok 2026. Již nyní je projekt ve skluzu, a to kvůli rekonstrukcím, které je nutno provést na objízdných trasách před tím, než bude most uzavřen.

EDWARD BENEŠ

HERMANN GÖRING

NIKOS BELOJANIS

Připravila: Klára Licková

POZNEJ SVÉHO UČITELE VÁCLAV KESSLER

Chtěl jste být od malíčka učitelem?

Ne, nechtěl. Chtěl jsem být pilotem vrtulníku, ale bohužel mi to nedovolil zdravotní stav. Moje první myšlenky o tom, že budu učitelem, přišly ve třetím ročníku na gymnáziu. Já v životě potřebuji řád a změny. Tyto dvě věci učitelství obsahuje. Je jasné dané, kdy a co se děje. Hodina někdy začíná a někdy končí, zároveň je ale každá jiná. I když učím dvě stejné látky v rozdílných třídách, reaguje každá třída jinak.

Co vy a prázdniny?

Některí učitelé nejsou spokojeni se dvěma měsíci volna, ale mně to vyhovuje. Je to potřeba. Ta mince má ale dvě strany. Nemůžu si vzít dovolenou, kdy chci, mám ji jasné danou. Takže plánování výletu s rodinou je vždy určené prázdninami. Ale kompenzuje se to tím, že volna během roku je více.

Proč zrovna aprobace matematika a fyzika?

Předměty jako matematika a fyzika mě vždy bavily, ale můj první plán byl být učitelem matematiky a tělocviku. Připravoval jsem se i na přijímačky. Moje rozhodnutí ale ovlivnil rozhovor s mojí fyzikářkou, která mi dala na věc nový pohled. Vysvětlila mi, že samotná matematika je nevyužitelná. Říkala, že fyzika není nic jiného než aplikovaná matematika. Fyzika mě začala bavit díky pokusům – vše se dá ukázat.

Co vás baví učit více – matematika nebo fyzika?

Když jsem nastoupil, byla to matematika. Okolnostmi jsem ale byl natlačen na fyziku a našel jsem si k ní lepší vztah než k matematice. Tu teď učím jen pákrát. Není to ale zásadní rozdíl. Fyzika mě začala bavit více a našel jsem se v ní.

Jak se stavíte k třídnímu učitelství?

Zase to má dvě strany. Je to opravdu hezký pocit, patřit do nějaké skupiny lidí jako třídní učitel. Na druhou stranu to přináší spoustu práce navíc. Musíte se o tu třídu nějakým způsobem starat. Řešíte výlety, omluvenky, zájezdy. Bere Vám to čas, ale chodíte do práce za určitými lidmi a víte, že jste vítaný. Proto jsem chtěl být třídním učitelem znovu – baví mě to.

Vaše auto je pořád stejně čisté a každý den parkujete na stejném parkovacím místě – máte na to nějaký fígl?

Já se považuji za mírného autistu. Mám rád, když věci jsou tak, jak jsem na ně zvyklý. Když se něco jakkoli zkomplikuje, mám s tím strašný problém. Postupem času jsem se s tím naučil pracovat, ale je to těžké. Vzhledem k tomu, že v okolí našeho gymnázia není kde zaparkovat, naučil jsem se hned na začátku jezdit v čas, abych parkovací místo měl. Co se týká čistoty auta? Naučil jsem se různé postupy, které zajistí, že je auto čisté delší dobu. Mám ho jako člena rodiny, takže se u mě v autě nejí a nohy se zvedají.

Zajímáte se o věci spojené s humanitním zaměřením?

Na gymnáziu jsem se zajímal o vše. Následně jsem sklouzl k přírodním vědám, ale neznamená to, že jsem k humanitním vědám zanevřel. Úplně mimo nejsem. Ve volném čase hraji na kytaru, ale jen na amatérské úrovni. Děti vedeme k hudbě. Přece jenom – hudba se v matematice objevuje a bez fyziky by hudba nebyla, všechno se vším souvisí. Myslím si, že mám i hudební sluch, ale nedokázal bych vystupovat. Mám problém vystupovat i před svou širší rodinou. Jsem hodně velký trémista, to se ukazovalo i ze začátku mého učení. Už to ale zmizelo.

Měl jste tady nějakého učitele, který vás vzal pod křídla?

Přímo specificky jsem ho určeného neměl, ale posadili mě do kabinetu s panem Dlaskem, od něho jsem spoustu věcí pochytil. Naučil jsem se věci, které se týkají vnitřního chodu školy a kde hledat informace. Hned od první chvíle jsem se snažil proniknout do zdejšího klubu fyzikářů. Často jsem se chodil doptávat na veškeré informace za paní Řádkovou. Chodil jsem s nimi na ranní kávu, abych poslouchal, co se zrovna děje. I když byl mezi námi věkový rozdíl, věděl jsem, že mě to nějakým způsobem posune.

Jak byste se popsal dvěma slovy?

Ambiciózní a spolehlivý.

Kdo je váš životní vzor?

To je těžká otázka, ale asi to bude můj táta. Táta se mi od malíčka věnoval. Spoustu mě toho naučil. Postupem času, jak jsem dospíval, jsem si vždy vytáhl z různých lidí různé věci. Nebylo to tak, že bych se upnul na jednoho člověka, ale do hry vstoupil můj rozum a pohled na svět. Kdo rozhodně stojí za zmínku, je moje paní. Kdybych ji nepotkal, jsem asi úplně jiný. Já jsem měl problém s empatií a s cítěním. Byl jsem strojově naprogramovaný. Ona mi otevřela ve spoustě věcí oči a myslím si, že má dost zásadní podíl na tom, kým jsem se stal. Umírnila mě a posunula mě.

MATURITNÍ OTLOUKÁNCI VITA CAROLI

Zdroj obrázku:
Book in library with open textbook -
Freepik.com

Maturitní seznam čítá na 140 děl, z nichž mnohá mezi řádky sedí bez povšimnutí! Poptala jsem se proto češtinářů a zjistila, jaká díla si k maturitě málokdo vybere. Kdo ví – třeba osloví právě Vás.

Název: Vita Caroli (latinsky Život Karlův)

Autor: Karel IV. Lucemburský

Žánr: vlastní životopis

Hlavní motiv: mládí Karla IV.

Počet stran: asi 70

Zařazení: Světová a česká literatura do konce 18. století

CO SE V KNÍŽCE DOČTETE?

Člověk by si řekl, že o Karlu IV. slyšel tolíkrát, že je četba jeho životopisu víceméně zbytečná. Vita Caroli mi ale poodhalila víc, než všechny učebnice dějepisu. Než Karel IV. dosedl na trůn, zažíval poměrně dobrodružné a perné mládí jako vystrižené z historického bijáku. Jestliže se chcete přesvědčit o faktu, že Machiavelli měl ve svém Vladaři pravdu a Itálie sjednocení potřebovala jako sůl, je Vita Caroli přímo pro Vás. Itálie je totiž, i více než sto let před Machiavellim, rozdělena na spoustu drobných panství, o něž Italská šlechta (mezi ní i Karel) svádí vypjaté a strategicky zajímavém boje.

Mimo své rytířské mládí Karel popisuje i počátky svého panování v Čechách. Notnou část knihy zabírají i teologické úvahy. Karel poměrně obratně vysvětluje určitá teologická připodobnění a pasáže z Bible. Musím uznat, že mi před testem z reformace přišly docela vhod. Karel také popisuje své silné náboženské zážitky, které čtenáři poskytují poměrně dobrý vhled do Karlovy osobnosti.

Zdroj obrázku:
Život, vláda a ženy Karla IV. - pokladnice-minci.cz

DÁ SE TO ČÍST?

Nutno podotknout, že Vita Caroli není stylisticky ani tematicky jednotný text. První kapitoly mají sloužit jeho následníkům, další jsou většinou zaměřené buď politicky, nebo teologicky. Poslední kapitoly jsou pak psány, na rozdíl od zbytku knihy, er-formou a jejich autorem není sám Karel. Jazyk je pochopitelně květnatý a složitější, byť zmiňované poslední kapitoly mluví o něco stručněji. Vzhledem k době vzniku knihy jsem to ale čekala horší, není problém jazyk zvládnout. Karel o sobě často mluví v majestátním plurálu, což může být matoucí (namísto „já“ si říká „my“).

Ano, číst se to dá. Zorientovat se v tom ale nedá (alespoň ne bez vynaložení velkého úsilí.) Karel sype jména z rukávu, zmiňuje rody a šlechtice, povětšinou to ale udělá jen jednou. Znovu Vám nepřipomene, kdo je kdo, a tak během čtení jen tápete a co pět minut vytahujete Wikipedii. Já se tak musela vydat na výpravnou misi do rodu Zajíců, abych sama sobě objasnila, proč pražský arcibiskup Zbyněk Zajíc umírá ještě před svým narozením a co takový náboženský nadšenec dělá v krvavé bitvě. Jde ale o knížku s přesahem jak do dějepisu, tak ZSV. Pokud tedy plánujete maturovat z těchto předmětů, těch 70 stránek za to stojí, přečíst Vita Caroli navíc netrvá víc, než dva dny a bude se vyjímat i na některých seznamech četby k přijímačkám na vysokou.

PÁR PEPRNOSTÍ ZE ŽIVOTA OTCE VLASTI

1. Už ve 14 letech byl poslán do Itálie, aby zde udržel panství svého otce.
2. Protože se Jan Lucemburský bál, že ho chce Eliška sesadit a vládnout Karlovým jménem, nechal tehdy tříletého Karla uvěznit nejdřív na Lokti, pak na Křivoklátu. Eliška s Janem měli v době Karlova dětství několik ozbrojených střetů.
3. Karel v dětství miloval rytířské romány. Bez vědomosti rodičů se proto pokusil vydat na výpravu za svatým grálem, sluha na něj ale žaloval a Karel musel zůstat doma.
4. Karel přežil pokus o atentát.
5. V italské Lucce v pouhých 17 letech podvedl svou tehdejší manželku Blanku z Valois.
6. Karel IV. měl nemanželského syna, ke kterému se před smrtí přihlásil.
7. Byl posedlý sbíráním svatých ostatků.

Zdroj obrázku:
Karel IV. – Otec vlasti – Městské muzeum Nová Paka

Připravila: Ema Jandová

Někdo má holt štěstí anem moshpit jménem ranní příchod do školy

Na naší škole panuje jistá zvláštní nerovnost, která na Vás padne hned v prvním ročníku a šance se jí zbavit nebo jí nedej bože předejít je nulová. Takže jste buďto šťastlivec anebo veliký neštastník, který musí nabrousit lokty a obrnit se notnou dávkou trpělivosti, protože, světe div se, doprava není jediná oblast lidského bytí, v níž se mohou tvořit zácpy.

Už se jistě ptáte, o čem to asi mluvím. Nebudu Vás již dálé napínat, nemluvím o ničem jiném než o školních skřínkách. Z nepochopitelných důvodů nejsou šířky jednotlivých uliček stejné. Někdo má to štěstí, že je mu do vínku dána skřínka v široké uličce. Takový člověk má vystaráno, je takzvaně za vodou a nemusí nic řešit. Já tu ale nejsem kvůli těm šťastným. Jsem tu kvůli utlačovaným, doslova fyzicky a prostorově utlačovaným!

To si takhle člověk rozlámaný, a ještě v polospánku přijde do školy a chce se jen v klidu doplazit ke své skřínce, aby si vzal přezůvky a svlékl se. Najednou ale místo průchodu ke skřínce vidí to, co Velká Británie viděla v roce 1806, tedy Kontinentální blokádu. V ten moment vidina nerušeného průchodu ke skřínce umírá a pro nás neštastníky z úzkých uliček začíná druhá snídaně, k níž se podává pořádný flák strkanice posypaný dlouhým čekáním, a jako dezert ještě trochu toho nevyžádaného fyzického kontaktu s cizími lidmi.

V závěru bohužel musím zklamat, protože nepřináším žádné revoluční řešení, jak onu nerovnost zarovnat. Takže jediné, co Vám asi tak mohu říci, je to, že mé srdce je s Vámi, s lidmi z úzkých uliček.

Váš Zuřivý Reportér

PO "DÍŘE" ZŮSTANE DÍRA V ROZPOČTU I DŮVĚŘE OBČANŮ

Zdroj obrázku: Ústecký deník

Snad největší politické téma posledních let v Ústí nad Labem dospělo k výraznému posunu. Díra na Mírovém náměstí přechází do vlastnictví města. Ne všichni jsou ale nadšení. Příčinu musíme hledat v minulosti.

Pozemek v centru původně sloužil jako park. V roce 2009 tehdejší vedení města rozhodlo o prodeji bloku společnosti UDES, která zde chtěla postavit kancelářskou budovu za 44 milionů korun. Město však už v roce 2007 provedlo na pozemku archeologický průzkum a připravilo ho ke stavbě na vlastní náklady. Na prodeji tak vydělalo jen něco málo přes 10 milionů korun. Při prodeji si určilo podmínu, že pro dokončení obchodu je potřeba, aby bylo dostavěno 2. nadzemní podlaží. Jedná se o běžnou podmínu, která má zajistit, aby developer začal stavět. Tuto podmínu ale město v červenci 2010 zrušilo. Ztratilo tak páku na developera, kterou by bylo schopno donutit společnost stavbu skutečně zahájit. Společnost UDES měla následně několik let problém získat stavební povolení, a to kvůli chybějícím pozemkům. To získala až v roce 2018 poté, co od města chybějící pozemky koupila. Stavba ale začala jen na oko. K jakýmkoliv pracím docházelo jen ve chvílích, kdy majitel potřeboval dokázat činnost, aby mu bylo prodlouženo stavební povolení.

Před volbami 2022 se díra stala velkým tématem. Hnutí Pro Ústí rozvířilo diskuzi svým návrhem pozemek vyvlastnit ve veřejném zájmu a na místě opět vytvořit park. Vládnoucí hnutí ANO se do této diskuze jako jediné nezapojovalo. Tedy až do letošního května, kdy oznámilo, že se primátoru Nedvědickému /ANO/ podařilo problém vyřešit a dojednat prodej zpět městu za 73 milionů korun. Zastupitelé následně schválili nákup v tajné volbě. Ta byla tajná na návrh primátora Nedvědického z důvodu ochrany zastupitelů před potenciálním trestním stíháním za hlasování. Jednotliví zastupitelé se tak vzdali právní odpovědnosti za toto rozhodnutí. Opozice chtěla nákup z důvodu vysoké ceny více projednat. K odkladu hlasování ale podporu mezi vládnoucí koalicí nesehnala a během hlasování tak opustila sál, což znamenalo, že pro nákup hlasovala jen koalice složená z ANO, SPD a přeběhlíků Věry Nechybové a Pavla Tošovského.

Vedení města by rádo využilo původní projekt počítající s kancelářskou budovou. Zástupci města mluví ale i o bytovém domě. Co na místě vznikne, je tedy značně nejisté. Jisté ovšem je, že díra zůstane v paměti obyvatel jako selhání politických představitelů města, které městský rozpočet stálo desítky milionů korun a další ještě stát bude.

PODNIKAVÉ PRVAČKY ZAKLÁDAJÍ PODCAST

V posledních letech se v České republice i celém světě objevil trend podcastů, který neminul ani žáky naší školy. Právě naše žačky, Katka a Emma, nedávno začaly s tvorbou svého vlastního podcastu, kde nejčastěji rozebírají aktuální téma. Mimo to se také věnují rozhovorům, a to nejen se svými kamarády.

Mezi jejich nejúspěšnější epizody patří bezkonkurenčně epizoda o školství, kde se vyjadřují k aktuálnímu školskému systému a případně možným změnám, a také epizoda s majiteli Ospalé díry, nově otevřené kavárny na Mírovém náměstí, s nimiž se baví o tom, jak si založili kavárnu a jaké mají s kavárnou plány do budoucna. Jejich podcast rozhodně není určen pouze jejich vrstevníkům. Opak je pravdou – i starší generace jeho prostřednictvím může vyslechnout pohled na svět mladých lidí a případně rozvést debatu v komentářích. Přestože nejsou autorky podcastu **Dvě ženy - lidské story** zatím známé, Katku a Emmu jsme poprosili o rozhovor, aby se do povědomí mohly dostat a řekly nám něco o sobě a své tvorbě - jaké mají plány do budoucna? Proč bychom si měli poslechnout zrovna jejich podcast a nemají strach ze syndromu vyhoření?

Proč jste si založily podcast a koho to vůbec napadlo?

Celý nápad přišel opravdu náhodou, když jsme na vánoční besídce natáčely podcast samy pro sebe s naší spolužačkou a všichni nás náhodou začali poslouchat. Řekli nám, že bychom si měli založit opravdový podcast, a tak jsme si řekly, že proč ne.

Na naší scéně se rozrostl trend podcastů. Nebály jste se, že byste pro lidi nebyly dostatečně originální?

Upřímně jsme o tom vůbec neuvažovaly a ani si nevšimly podobné tvorby. Myslíme si, že existuje více úhlů pohledu a každému se může líbit jiný. Ani moc podcastů neposloucháme, takže nemáme moc možností k čerpání inspirace.

Berete Vaši tvorbu jako koníček, nebo byste se chtěly dostat do většího povědomí lidí?

Emma: Já bych se chtěla rozhodně dostat do většího povědomí, protože s Kátou se mi dobře spolupracuje a jsme na stejné vlně.

Katka: Možná bychom se do většího povědomí mohly dostat i díky tomu, že v podcastu vystupujeme jako dvě kamarádky, které si běžně povídají. Proto si nás může více lidí oblíbit.

Jak vlastně reagovala Vaše rodina na vaši tvorbu?

Emma: U mě byli všichni rádi a dostávala jsem pozitivní reakce. Dokonce i rady od svého tátu, abych neopakovala slova pořád dokola.

Katka: Mě vždy ve všem má rodina podporovala a toto nebyla výjimka. Jsem ráda, že mám někoho, kdo mě vždy podpoří, ať se jedná o cokoliv.

Dostaly jste někdy nějaké ošklivé komentáře?

Smích Zatím ne, protože ještě nejsme tak známé. Zatím máme posluchače, kteří nás chtějí poslouchat, a tak nemají důvod nám psát zlé komentáře. Ale dostáváme konstruktivní kritiku, za kterou jsme rády.

O Vašem podcastu se dozvěděl i váš učitel anglického jazyka. Nezačaly jste poté být se svou tvorbou opatrnejší?

Opět smích "Upřímně jsme měly strach. Ne z toho, že by něco špatně pochopil, ale spíš z toho, že by se mu náš podcast nelíbil. Naše tvorba se školy moc nedotýká, nikoho neurázíme a nekritizujeme. Později jsme byly moc rády, že se o naší tvorbě dozvěděl, protože nás podporuje a mimo pozitivní ohlasy nám dává také rady a tipy, co do příště zlepšit. Díky němu jsme například začaly dělat delší epizody.

Jaké máte plány do budoucna?

My tvoříme v současnosti a moc nepřemýslíme o budoucnosti.

Momentálně si to užíváme, ale chtěli bychom to posunout na vyšší úroveň.

Proč by si zrovna Vás měli lidé poslechnout?

Náš podcast se nemusí líbit všem, díky naší nepřipravenosti však nabízíme pohodovou atmosféru. Taky se u nás můžete dozvědět něco o aktualitách. Našim posluchačům můžeme poskytnout nový pohled na svět a mohou se ztotožnit s našimi názory.

Jak vlastně probíhá natáčení? Jak Vás napadají téma, která zpracováváte?

Většinou se snažíme reagovat na dlouhodobé problémy a aktuální téma. Přípravu si upřímně vůbec neděláme. Normálně se sejdeme, zapneme mikrofony a mluvíme. Jedeme hodně freestylem, protože je to přirozenější.

To mě přivádí k otázce - když často zpracováváte takto složitá téma a nemáte žádnou přípravu, nebojíte se, že byste něco špatně zmínily?

Je pravda, že ano. Většinou se stane, že řekneme něco, co vyzní špatně, ačkoliv jsme to tak původně nemyslely. Vše si ale kontrolujeme a zatím se nám žádná fatální chyba nestala.

Máte nějakého editora?

Ano, máme. Je to naše spolužáčka Lucka. Vždy ji označujeme pod příspěvky. Je ráda, že nám dělá editora, protože jí tato oblast baví a naplňuje. Moc práce se stříháním ale nemá, protože většinou opravdu zapneme a mluvíme, dokud neskončíme.

Nemáte v plánu udělat rozhovor s nějakým učitelem z naší školy?

Ano, v našem listu přání to máme napsané. Rády bychom udělaly epizodu s naším panem učitelem angličtiny nebo s paní ředitelkou.

Nedávno jste dělaly epizodu s majiteli nové otevřené kavárny Ospalá díra. Jak na Vás kavárna působila? Doporučily byste toto místo i ostatním?

Pokud někdo nemá vhodné rodinné zázemí, kde by se mohl v klidu učit nebo trávit čas s kamarády, Ospalá díra je ideální místo. Nejlepší na kavárně je, že si zde můžete zapůjčit jakoukoliv deskovou hru zadarmo a zahrát si ji s kamarády. Zároveň se nám moc líbilo, že majitelé dávají prostor mladým umělcům, takže je to ideální místo pro zviditelnění.

Připravil: Jan Kalina

LETĚM S VĚTEM KOMPLEXNÍMI EXKURZEMI

Jako každý rok naši třetáci podstoupili komplexní exkurze, a to rovnou ve třech provedených: Itálie, západní Čechy a místní exkurze. Jaké nečekané situace nás potkaly? Co se zarylo do našich pamětí a čemu se za pár let budeme na třídních srazech smát? Nebude toho málo...

ITÁLIE

V rámci devítidenního pobytu v Itálii nás toho čekalo mnoho: Florencie, továrna na mozzarellu a Paestum, Pompeje, Vesuv, Neapol, Capri a v neposlední řadě Řím. Bohužel, čím více programu, tím více prostoru pro pochybení. A protože ukazovat jen to hezké už dávno není v módě, v následujících řádcích si můžete přečíst o leckdy humorných komplikacích, které nás na naší jinak skvělé a obohacující cestě potkaly.

PRVNÍM KONTAKTEM S MÍSTNÍMI BYLA FLORENCKÁ POLICIE

Aby se něco pokazilo, ani jsme nemuseli dorazit na místo. Od našeho prvního cíle – historického centra Florencie – nás dělila spletitá síť úzkých uliček rámovaných vysokými zdmi. Náš dvanáctimetrový a značně široký autobus se jim směle vydal vstříc. A pak už to jen skřípal – zrcátka o zdi, zdi o zrcátka, zuby o zuby, brzdové destičky za námi jedoucích aut o bubny jejich motorů. Najednou se autobus zastavil, za námi se vytvořila kolona a my zůstali uvězněni v jednosměrce. Byla to doslova a do písmene bezvýchodná situace. „Zachránit“ nás přijela místní policie a my tak získali pokutu a eskort až do naší cílové destinace. Tak snad jen díky Bohu, že ta za námi stojící záchranka nehoukala.

POSTAPOKALYPTICKÝ ŽIVOT V MARINĚ DI CAMEROTĚ

Na ubytování jsme přijeli kolem páté hodiny ranní. Slunce romanticky vycházelo a nám se únavou kalil zrak. Někteří si chtěli udělat kávu, jiní si dát po vyčerpávající cestě horkou sprchu. A hle. Kde je naše nádobí? Tady není varná konvice? Jak se sakra zapíná boiler? Za jak dlouho ten boiler naskočí? My že máme v deset sraz? Má cenu jít vůbec spát? Vyděšené skřeky se linuly svítajícím rámem.

Dek, které žáci v ubikacích našli, se první den nechtěli ani dotknout. Až příšerná zima a první náznaky nachlazení je donutily jejich rozhodnutí přehodnotit. Teplá voda byla luxus, který si mohly dovolit pouze dvě chatky – mužské. Byli tací, kteří týden odmítali jíst z italského nádobí. Toaleta byla natočená v takovém úhlu, že se na ní dalo sedět pouze zboku.

I SOPKY MAJÍ ZAVÍRAČKU

Rozměry našeho autobusu hrají roli v několika vyprávěních. Cesta na Vesuv byla totiž omezena délou a váhou dopravního prostředku. Učitelé tedy zběsile vymačkali do svých telefonů číslo Vesuvské taxi linky. Za několik okamžiků pro nás přijely dvě černé dodávky. S nejistotou jsme nasedli a vyjeli vstříc divokým serpentýnám. Pokud jste si mysleli, že ve svých autácích jezdíte rychle, nikdy jste za písně „Die young“ nefrčeli ve 130km/h po neohraničených úzkých silničkách vedoucích na vrcholek sopky v protisměru.

Když jsme konečně vystoupili, neviděli jsme na krok. Mlha zalila vrcholek stejně jako nás beznaděj. Slečny v tilkách a chlapci v kráťasech začali pomalu mrznout. S nadějí na rychlý konec jsme podali vstupní lístky sekuritákovi u brány, který nám nonšalantně oznámil, že „kvůli povětrnostním podmínkám právě zavřeli“. Po půl hodině jsme to zkusili znova. Tentokrát nám sekuriták pověděl, že část našich lístků je neplatná.

NEAPOL ANEB MĚSTO ZLOČINCŮ

Pokud chcete zaručeně vyděsit žáky středních škol, povězte jim, že je na každém přeplněném rohu někdo může okrást o zbytek financí, které se nacházejí v jejich prázdných kapsách. A přesně taková Neapol byla. Husí kůže a paranoia, nedůvěřivé pohledy. Jo, a taky zde dělali nejlepší pizzu

CO UKRÝVÁ ŘÍM A VATIKÁN

Tom Hanks se v Andělech a démonech snaží odhalit všemožná církevní tajemství a pikle. Já bych Vám ale ráda poskytla seznam věcí, které jsem v Římě objevila a které Dan Brown z nějakého důvodu vůbec nezmínil: talíř s papežem, tričko s papežem, nft samolepka s papežem, svěcená voda s papežem, otvírák na pivo s papežem. Hlava Augusta tištěná na 3D tiskárně. Nejstarší McDonald v Itálii se dvěma tablety na každém stole. Nepřestává mě fascinovat, v jakém dualismu všude fungují kulturní památky, relikvie a důležité kusy naší historie s konzumními turistickými cekami. A stejně jsem si ten otvírák chtěla strašlivě kupit.

Nakonec je ale třeba zmínit, že exkurze nám přinesla jedno velké netradiční dobrodružství, na které s láskou vzpomínáme a klidně bychom si ho rádi zopakovali. Moc děkujeme učitelům za krev, pot a slzy, které společně s námi obětovali. Víme, že i pro ně to bylo náročných pár dnů a jsme vděční, že jsme to všichni zvládli spolu a ve zdraví. Myslíme si, že všechny zážitky stmelily kolektiv i mezi třídami – celá exkurze probíhala jako jeden velký seznamovák třetích ročníků poznamenaných Covidem.

Fotoarchiv autora

VÍCEDENNÍ EXKURZE PO ČESKU

Bohužel se nám nepodařilo vymámit z účastníků žádné fotky, dokonce zatvrzele tvrdili, že se během několika dnů, které spolu strávili, nic zvláštního nestalo. Celá skupinka ale bydlela na bývalé faře v Brodu nad Tichou, což se mi naopak zdá nadmíru zajímavé. Účastníci zájezdu si navíc vyslechli přednášku o oblasti z úst dcery vlastníků fary (a kamarádů pana učitele Svitálského). Stejně jako Italští cestovatelé, i oni pak prožili chvíle jako z filmů Dana Browna, když mohli prozkoumat tajná zákoutí kostela. Nejextrémnějším ze zážitků prý ale byla návštěva asijského bistra, ke které se uchýlili jen ti nejodvážnější. I česká exkurze pak zažila barokní gotiku v jejích nejkrásnějších podobách – Santiniho Kladrubský klášter. U Kladrub nezůstalo – druhou klášterní zastávkou byla Teplá.

LOKÁLNÍ EXKURZE V ÚSTÍ NAD LABEM

Ani zde se nám nepovedlo ukořistit mnoho skvostů. Podle slov jedné zúčastněné studentky „to bylo takový mdlý“. Žáci každý den vyráželi na jinou lokální exkurzi v okolí našeho statutárního města. Všechny samozřejmě nejvíce nadchla návštěva pivovaru. Ochutnával se nejen slad v podobě malých zrníček s hořkosladkou chutí, ale také finální nazlátlá tekutina. Všichni se po exkurzi dostali v pořádku domů...

V terapeutickém centru White Light, ve kterém: „mluvili hrozně monotónně, takže jsme tam všichni umírali“, si žáci popovídali s odborníky o závislostech. Exkurze do zooparku okouzlila množstvím chlupatých zvířátek, které nám nikdo nezvládl vyjmenovat.

Připravila: Ema Jandová a Kamila Dobešová

ANNA(FÓR)A

**Proč si čtverec při svých desátých
narozeninách připadá nesvůj?
Slaví kulatiny.**

NEDĚLNÍ CHVILKA POEZIE

Sen

Co je sen? Vídáme je v noci
den co den,
a stejně víme o nich málo
jen.
Sen je říše bez hranic,
Má vše, i když nemá nic.
Sen vidí pravdy víc,
Než-li očí na tisíc.
Snů je mnoho jako hvězd,
A každá z nich jedna z cest,
Které při vytrvání a píli,
Dovedou nás šťastně k cíli.
Každou noc, i když o tom
nevíme,

Hned jakmile spíme,
Sníme.
Sny běží jeden za druhým
jako seriálu díly,
Kdo tvrdí, že ne,
Ten se mýlí,
My jen zapomínáme
většinu z nich,
Jako obsah hodin a knih.
Sny jsou věci magické,
Mají síly nadlidské.
Vidíme věci, co se staly,
nebo se teprve stanou,

Obavy, které ve dne brání
nám se smát,
Jdou ted' do jedné stranou,
Ve snu nic se nemůže se
stát.
Těším se na ně vždy, když
usínám,
Ráno na ně matně
vzpomínám.
A jeden jediný stačí mi ke
štěstí,
Nic špatného nikdy nevěstí.
Sny nás dělají lepšími, než
jsme,
A to je na nich krásné.

Anonym

Haiku

I.
„Vstup je zakázán!
Jsem tu. A jsem tady pán.
Jsem pes za vrátky.“

II.
Malý motorkář.
Yamaha či Ducati?
Hračka pro děti!

Herbert Vrba

Low pain tolerance

They say that only sticks and stones
will break your bones,
but words have always been
what really hurts me.
I've always had a low pain
tolerance.
When I was child i will cry at
a paper cut

and a bandage getting
ripped off.
Even now, I still can't take it.
I hate needles and the
dentist.
I get tears in my eyes
shivering in the cold.
I can't take it: physical pain.
It's silly – I've always been
told raising my tolerance,

would only take a little bit
of confidence.
I wish I learn how to handle
pain,
because maybe then I
could take it.
If only I grew my skin,
the way you hurt me
wouldn't cut so deep.

A <3

Gentleman

Copak těžké je podržet dveře
dámě
A při cestě domů nabídnout
jí své rámě
Nebo říct jí dobré ráno
A ne na ni řvát: "Ty hnusná
náno."

Co by na chování tvé řekla
tvoje babička,
Která má tě za andělíčka,
Zulíbá ti pokaždé tvá líčka
A od malička si tě hýčká?

Co by na to řekla tvá matka,
Žena, z jejíhož lúna jsi vzešel
Nezačala by hádka?
Nechtěla by, abys od ní
odešel?

Jakou reakci by měla,
kdyby tvé chovaní k ubohé
dívce slyšela
Tvé nadávky na její
postavu,
Z toho by se asi, chuděra,
chytlala za hlavu

Proč léčíš si komplex svůj
na ní
A říkáš hloupá slova,
Která často ženy raní.
Nemyslíš, že by se hodila
omluva?

Pro tebe by se hodila
správná výchova,
Jak galantní být
A ne abys nechával ženy bít,
Teď tě nenapadne žádná
hloupá výmluva?

Žena je stejná jako ty,
Má také city a sny.
Není to ryba,
Pro kterou naviják si
připravíš.
Ona není hračka,
Kterou použiješ a později ji
zahodíš.

Naučme se tedy k ženám
chovat lépe,
Ať se cítí v bezpečí
A život je pro ně ještě lehčí.
To přeci každé dítě chápe.

Jan Kalina

Svíčka mi bere
molekuly kyslíku... pomalu...
Těžce se dýchá poezíí
Vítr venku do listů ryje
půlnoc
- Knoty a parafín -
Jeden táhlý verš pro polibek
noci
Jedna molekula kyslíku pro
nádech plamene
Přimhouřené oči a ta vůně!
...dým se kroutí u stropu
...propiska dopisuje
Nemám náplň...
A tak čekám na ráno.

Věže se vztyčí do mlhy
večerní
a principy pouličních světel
naruší intimitu města
Čekat ve splínu než
vzplanem v setmění,
noc bývá křehká, tak nenuť
ji přestat...
Stíny rty překotně
propichují,
kdo uslyší naše volání do
noci?
Spánkem jsme zase jen
chudí,
tak do toho,
jen říkej nám otroci!

Revize posledního tikoutu
třesoucího se bytu
Poslední kapky vteřin
Před detonací podkrovních
oken
Jsem poslední na řadě
Blízcí mi mávají z fotek na
ledničce
Být sám prý znamená
slyšet ticho
Šeptám pochybnosti
Z rádia se ozývá modrá
To prý na rozloučenou
„Už to bude jen horší“
- Říkali.
Tak schválně.

Barbora Postlová

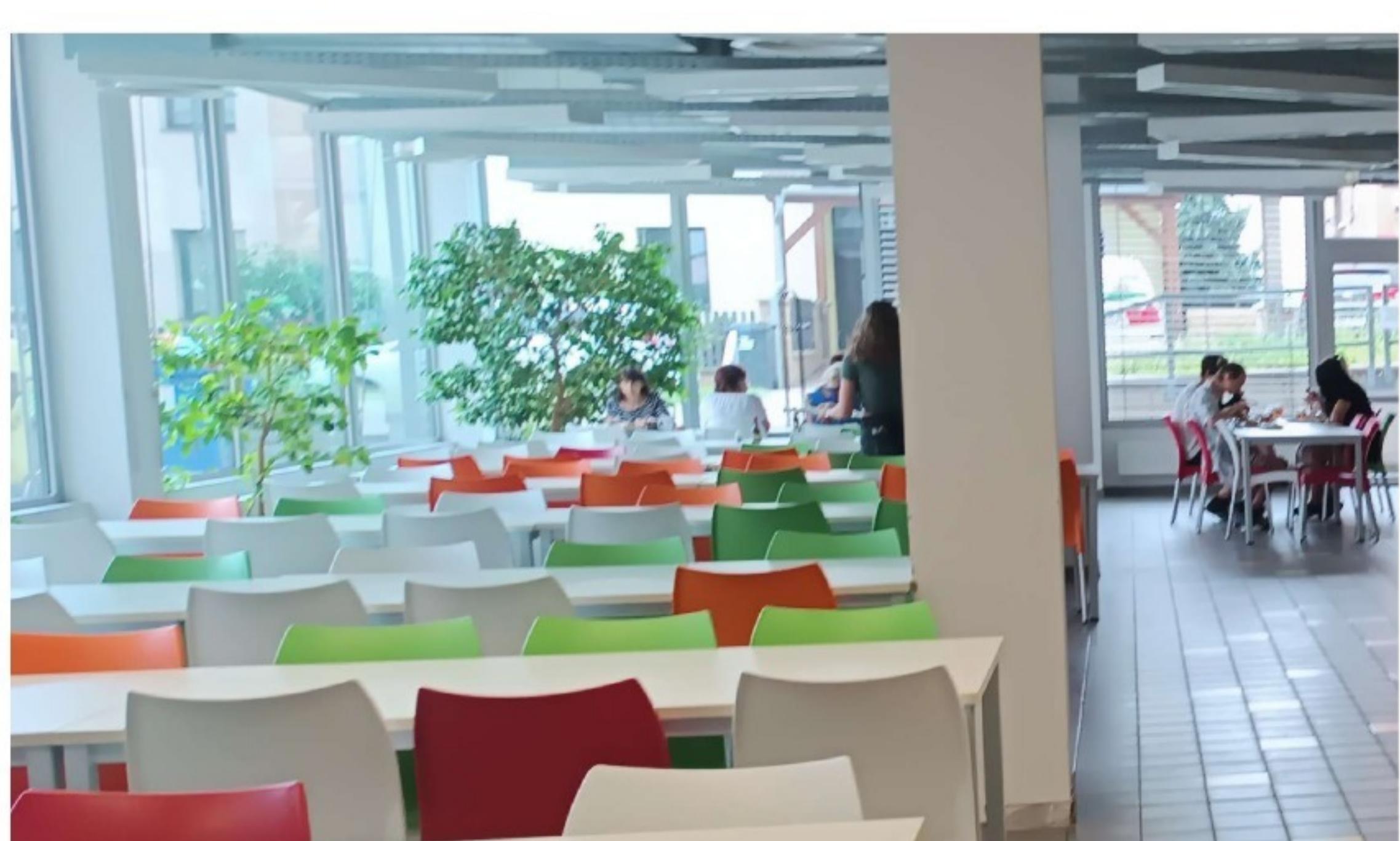
TAJE V ŠKOLNÍ KUCHYNĚ

Pokud jste vždy toužili nahlédnout pod tajemnou oponu školní jídelny, nyní přišel Váš čas. Vyzpovídali jsme naše paní kuchařky a od nich Vám neseme exkluzivní informace.

S radostí Vás můžeme ujistit, že veškeré potraviny, které ve školní jídelně konzumujeme, jsou zcela čerstvé. Podle studentských objednávek na webu se rozpočítá přesné množství potravin potřebných k uvaření přesného množství jídla, které se přiveze ráno, před otevřením školy. Z tohoto důvodu není téměř možné si přidávat – vše je na počet. Pokud si chcete přidávat, chodťte na oběd až na konci dne.

Každé ráno tedy přijízdí dodávka s čerstvým ovocem, zeleninou, masem a pečivem. Maso dováží lokální firma Mart-in z Povrlů (která je jediná v širokém okolí). Zároveň se neobjednávají žádné polotovary. Vše se z nezpracovaných potravin vyrábí u nás – knedlíky, sekané, omáčky...

Zároveň je zakázáno jakékoli jídlo přechovávat do druhého dne. Kdyby se tak náhodou stalo, vtrhne k nám hygiena a kuchyni nekompromisně uzavře. Čili - veškeré nespotřebované zbytky jsou společně s nedojedenými obědy na konci dne odváženy přímo do spalovny. Dříve se zbytky vozily na farmy jako krmení pro prasata nebo jiná užitková zvířata, ale to už dnes nejde.

Naše školní jídelna má opravdu rozsáhlou nabídku pokrmů. Na otázku, kolik jich asi celkem je, mi bylo odpovědě pouze vyčerpané povzdechnutí a zavrtění hlavou paní kuchařek. Nikdy nenastane stejná kombinace jídel. V úterý jsou pokaždé sladké obědy. Každý den je alespoň jeden oběd vegetariánský. Bezmasé obědy jsou většinou také bezlepkové. Bezlepková jídla v naší jídelně bohužel nejsou tak různorodá jako ostatní, vzhledem k omezenosti nabídky potravin a jejich ceně. Bezlepkové obědy by zároveň měly být vařeny ve zcela odlišné místnosti a s jiným personálem než zbytek pokrmů, ale vzhledem k velikosti kuchyně to není úplně možné. Naše školní kantýna je vyzbrojena přesně dvěma pánevemi a třemi hrnci!

Ptali jsme se, jaké dobroty pro nás paní kuchařky vaří nejraději. Bylo nám řečeno, že jsou šťastné, když nám chutná, a obědy se neodnáší. Čili rády vaří vše, na co se k obědu těšíme my. (Jedna paní kuchařka nám prozradila, že jejími oblíbenými jsou segedínský guláš s knedlíkem a beskydské šišky s mákem.)

Údajně v práci není motivační sledovat, jak studenti neštastně dloubají do talířů a tváří se kysele. Z tohoto důvodu už bylo několik kuriozních pokusů z nabízeného seznamu vyškrtnuto. Například, cituji: „ta věc, která se dělala z mléka místo smetany a byla pěkně nechutná“, nebo jakási prazvláštní směs rýže, kuřecího masa s kompotovanými švestkami, ze kterých se pracně musely vyndávat pecky.

Sýrová omáčka je u nás na škole opravdu vyhlášeným receptem. Tradičně o něj na kolenou prosí úspěšní i neúspěšní maturanti toužící po jednoduchém, teplém jídle na kolej. Řekli jsme si, že si pro Vás připravíme takový menší dárek na konci školního roku a i bez absolvování maturity pro Vás tento tajný recept zjistíme. Přejeme dobrou chut'!

Připravila: Kamila Dobešová

Sýrová omáčka

Potraviny na 10 porcí (dospělí) v gramech

Mléko 1000

Máslo 70

Smetana 200

Sýr tavený 500

Bazalka ---

Sůl 10

Eidam sýr posyp 200

Těstovina 1000

Kuřecí prso 1000

+ Olej 100

Šunka 800

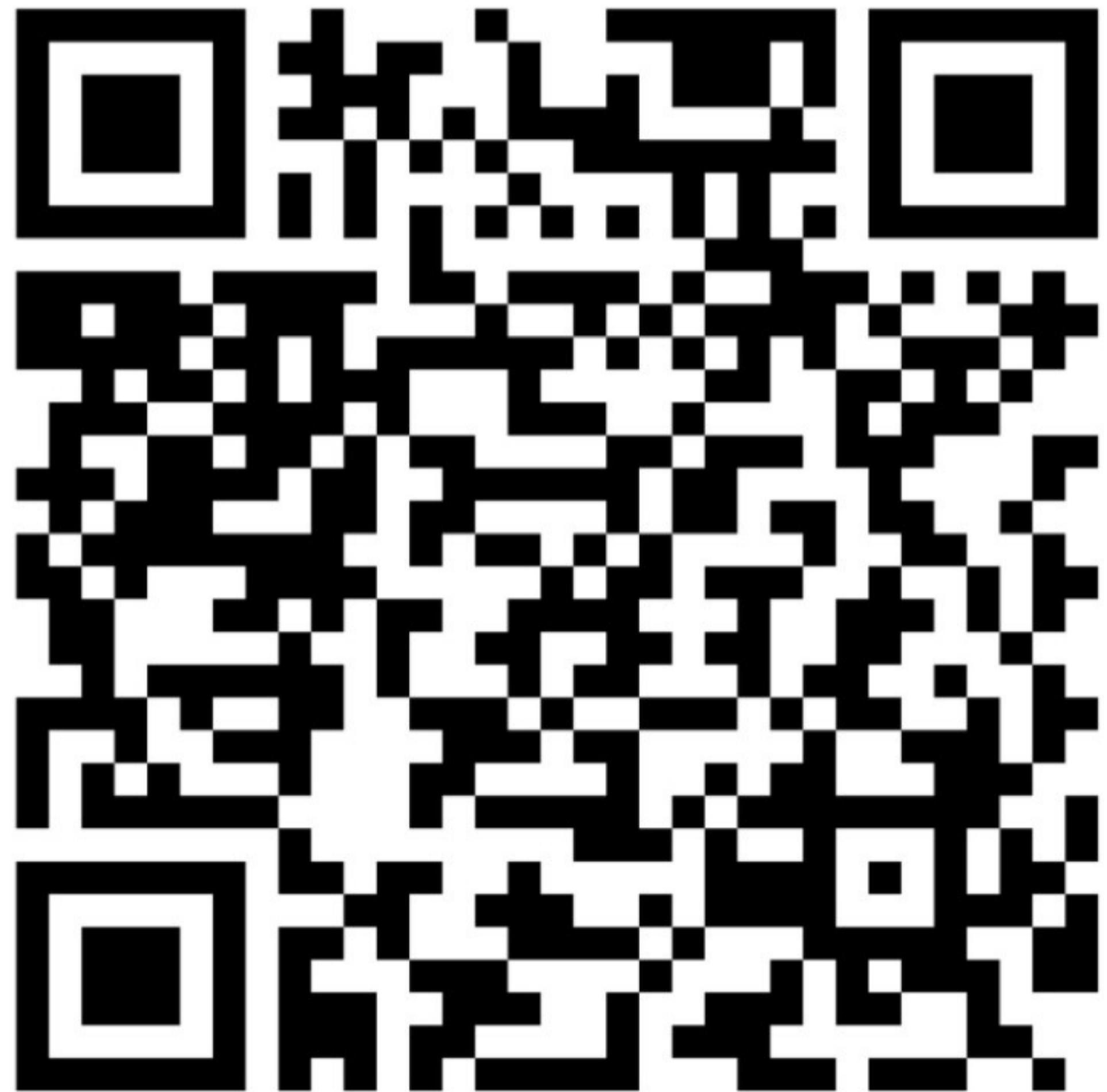
Technologický postup:

Do mléka dáme sýr a vaříme, za velmi častého promíchávání, až se sýr rozpustí. Přidáme mouku rozmíchanou ve šlehačce a znova důkladně provaříme. Zjemníme máslem, podle chuti osolíme a přidáme bazalku. Necháme ještě povařit 5 minut.

Podáváme na těstoviny, k masu.

Eufrat Kala

Už jsem nechtěla spávat sama,
doufala jsem, že budu milovaná,
že mi někdo rozčeše ráno na balkoně vlasy.

MĚSÍCE, ROKY

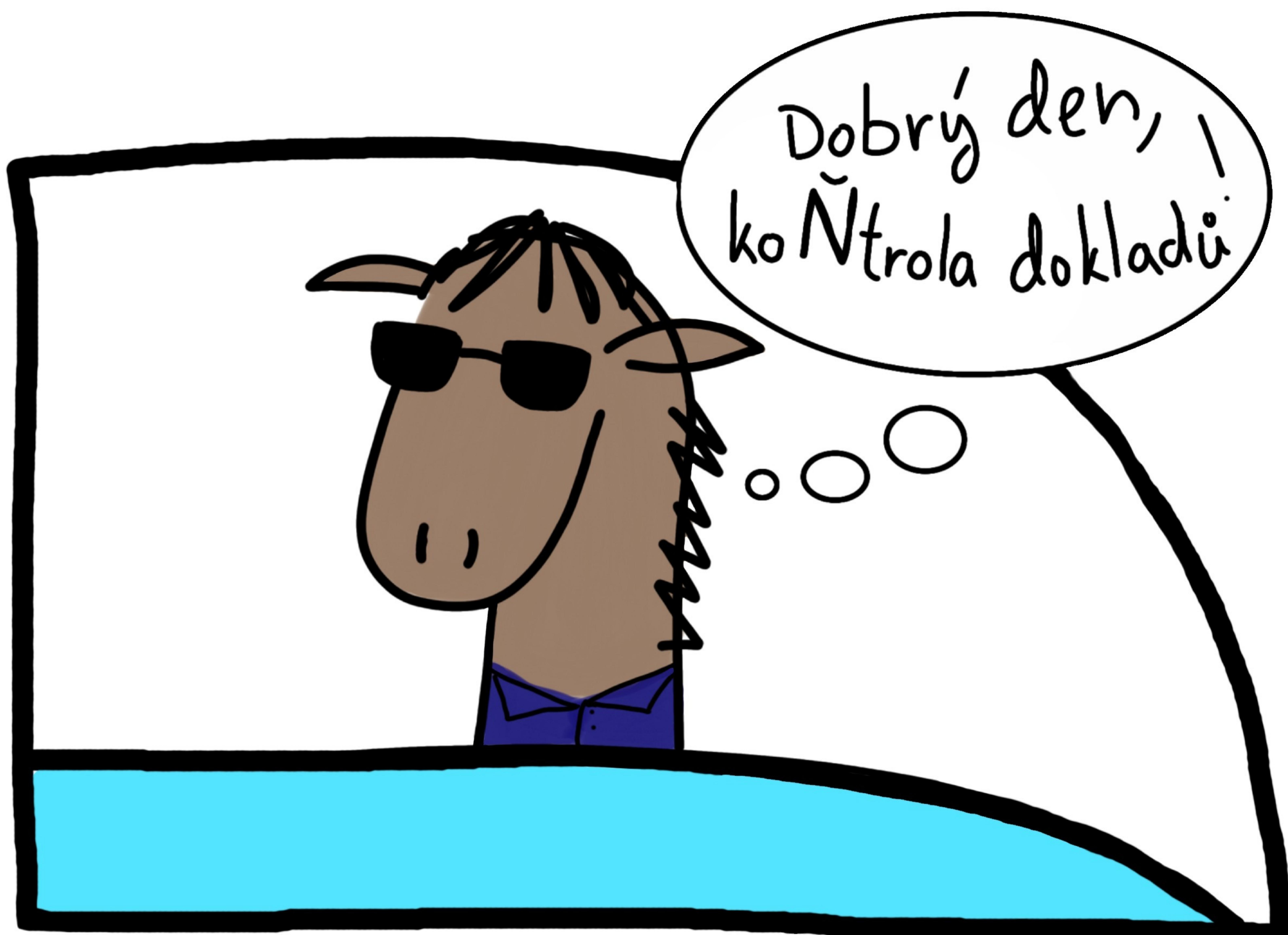
POMOZTE NA SVĚT KNIZE

Chtěla jsem zpátky
horkost a hrドost;
už dávno byly v rybích ústech.
Přináším déšť na zemi, ale
nikdy ze mě nebude drak.

Chcete podpořit vznik knihy Měsíce, roky?

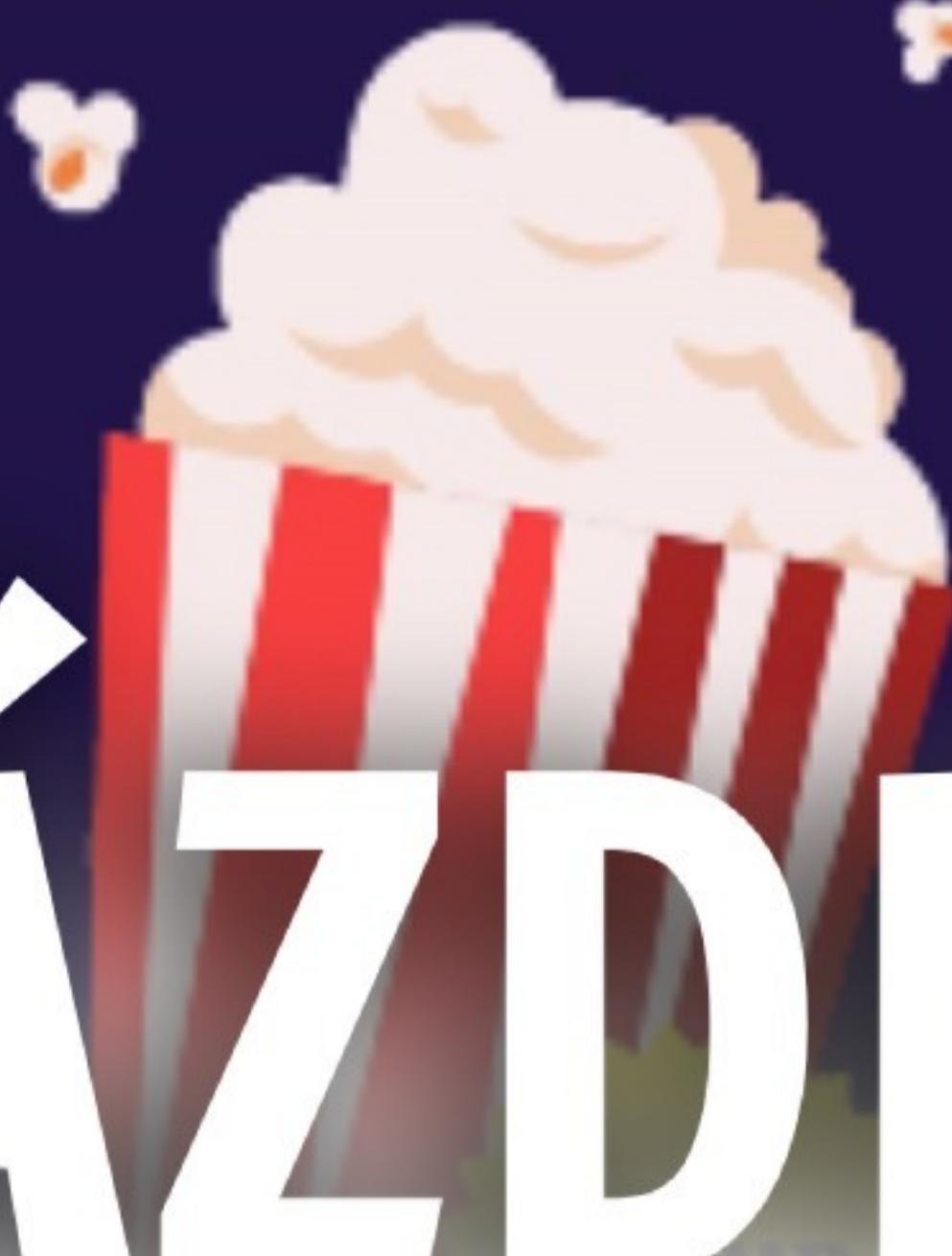
Kniha Měsíce, roky je básnickou prvotinou studentky bohemistiky. Popisuje chvíle, které si člověk málokdy doopravdy uvědomí. Proud života - mateřství, dospívání, dětství, sesterství i otcovství z pohledu dcery, sestry a poloviny lásky. Pokud se chcete o knize dozvědět více, přečíst si ukázku a přispět na její vznik, naskenujte QR kód.

Co řekne koňský policista, když zastaví vozidlo?

Tuto zprávu vám přináší
Oficiální zastupitelstvo koňských vtipů
pro Českou a Slovenskou republiku

Filmové léto s UJEP KULTURNÍ PRÁZDNINY

Sluníčko nabírá na síle, noci se zkracují a léto nám klepe na dveře! Dlouho očekávané prázdniny tu budou co nevidět a my pro Vás máme několik tipů, jak si ty letošní pořádně užít!

Filmové léto UJEP

Filmové léto s UJEP je zpět! Přijďte jakýkoliv čtvrtok odpoledne v 18:30 do amfiteátru UJEP a užijte si venkovní promítání se spoustou skvělých filmů. Před každým promítáním je soutěž, ve které můžete dokonce i něco vyhrát... Občerstvit se můžete v přilehlé kavárně Kampuska, kde si kromě skvělé kávy a domácích limonád, můžete dát i něco na zub. Program najdete na univerzitním Facebooku a Instagramu.

<https://www.ujep.cz/cs/filmové-leto>

Nový hrošík v zoologické zahradě!

Kdy jste naposledy byli v Ústecké zoo? Možná je právě ted' ten nejlepší čas vyrazit. Ústecká zoo má totiž nový přírůstek- malého hrošíka liberijského! Dvouletá samice hrošíka liberijského dorazila do ústecké zoo již 19. května ze švédské zoologické zahrady Parken Zoo Eskilstuna. V současné době je umístěna v upravené vnitřní a vnější expozici po tapírovi čabrkovém a zvyká si na nové prostředí.

Sen noci svatojánské

Sen noci svatojánské je jednou z nejznámějších divadelních her Williama Shakespeara. Přijďte se podívat na ztvárnění této komedie činoherního studia v tajemném prostředí hradu Střekov. Možná se vám tento kulturní zážitek bude hodit i do hodin českého jazyka...

<https://cinoherak.cz/inscenace/sns/#tprid1882>

Ústecké léto

Dne 14.7. 2023 se v letním kině opět uskuteční festival Ústecké léto. Zahrají zde populární kapely české a slovenské hudební scény Mirai, Jelen a No Name. Na festivalu se představí i zpěvák Pavel Callta se svou kapelou.

<https://www.ksul.cz/akce/ustecke-leto-mirai-a-jelen/>

Tepfest 23

Přijďte ve dnech 30.6. do 2.7. do domu kultury v Teplicích a zažijte jedinečnou festivalovou atmosféru! Těšit se můžete na výstavy, koncerty, filmové projekce, divadelní představení a dokonce i na design market. Zúčastnit se můžete i různých workshopů nebo přednášek.

<https://tepfestival.cz/>

Připravila: Sofie Koumarová

Chceš se přidat?

Baví vás psaní článků či poezie? Toužíte doplnit časopis o své ilustrace? Chcete se podílet na grafické stránce celého projektu?

Ozvěte se na noviny.jatecka@seznam.cz

Projevte zájem a rádi vás přibereme do týmu!

Autoři tohohletoho

**Kamila
Dobešová**

Příprava článků,
vedoucí komunikace

**Anna
Havlíčková**

Šéfredaktorka,
příprava článků

**Ema
Jandová**

Příprava článků,
korektura

**Karolína
Kalová**

Ilustrace

**Jan
Kalina**

Příprava článků

**Sofie
Koumarová**

Šéfredaktorka,
příprava článků

**Klára
Licková**

Příprava článků

**Martina
Mašková**

Příprava článků

**Markéta
Rýdlová**

Příprava článků

**Lukáš
Svrček**

Grafická úprava

Dále spolupracovali

**Anna Hanušová, Rostislav Pejša, Herbert Vrba
a Zuřivý reportér**

JATEČKA
DUBEN-KVĚTEN 2023